

42. Ročník

1. číslo

Január 2018

Cena 0,50€

GYMNAZISTA

DEŇ OTVORENÝCH
DVERÍ

NOVÉ POSILY

VÝSLEDKY
VOLIEB

PRÁCA NÁM HORÍ POD RUKAMI

Gymnázium Pierra de Coubertina,
Námestie SNP 9, Piešťany

Slovko na úvod

Mária Juríková (III.D)

Vážení čitatelia, stretávame sa pri ďalšom Gymnazistovi, už v novom šate pozmeneného formátu, grafiky a aj väčšieho redakčného tímu posilneného o hŕstku nových členov. V aktuálnom čísle prinášame rôznorodú

zmes vážnych tém zasahujúcich naše životy každým dňom. Témy zahŕňajú informácie o extrémizme, informujeme vás o školských akciách a predložíme vám naše odporúčania či sa vás pokúsime inšpirovať participá-

ciou na dobrovoľníckych akciách a výjazdoch.

Azda vás oslovíme a zak-
tivizujeme vás v činnosti na
gymnáziu. Ostáva už len popriať
príjemné čítanie!

Stručne

14.11.2017 boli naši študenti M. Poturnay, J. Kršňák, L. Žitňanská, Ž. Čechvalová, L. Drahovská, S. Niepelová, V. Zruttová, L. Valová, Z. Oravcová ocenení Trnavským samosprávnym krajom za mimoriadne výsledky.

A. Gažovič, J. Štefanka, E. Sadloňová získali 2. miesto v súťaži „Kraj, ktorý je mojim domovom“.

M. Poturnay prevzal Pamätný list svätého Gorazda za úspešnú reprezentáciu Slovenskej republiky na Medzinárodnej matematickej olympiáde v Brazílii. Získal bronzovú medailu.

Počas letných prázdnin prebehlo XI. Medzinárodné mládežnícke fórum Pierra de Coubertina v estónskom Ulenurme, na ktorom nechýbali naši študenti.

V okresnom kole súťaže Šaliensky Matko v prednese vyhral Damián Garžík.

S. Bojnanský a N. Kupková reprezentovali školu na tanečných súťažiach a obsadili prvé miesta.

Tiráž

Šéfredaktorka: Mária Juríková (III.D)

Redaktorský tím: Barbora Bučková (Sp), Nina Papcunová (III.A), Emma Vičanová (Kv), Samuel Rybanský (P), Tomáš Blahuta (IV.A),

Korektúra: PaedDr. Ivana Papcunová

Fotograf: Samuel Oravec (III.D)

Grafika: Pavol Vaško (Sp), Denis Ragan (Ka)

Úvod do školského roku

Mária Juríková (III.D)

Školský rok na Gymnáziu Pierra de Coubertina privítali študenti a profesori tradične – spoločným programom v priestoroch veľkej telocvične. Riaditeľka školy Mgr. Miroslava Hanková otvorila program slávnostným príhovorom, popriala žiakom i kolegom mnoho zdraru v školskom roku 2017/2018.

Nové tváre

Gymnázium v novom školskom roku otvorilo tri triedy so štvorročným štúdiom, bilingválnu triedu a, samozrejme, triedu s osemročným programom štúdia. Zástupcovia tried boli obdarovaní pamätnými listami slúžiacimi ako pamiatka na začiatok štúdia, ktorá bude neskôr zastávať úlohu sklbených prvých pocitov a dojmov zo štúdia, priestorov i nových priateľov. Článok približujúci dojmy juniorov si môžete prečítať na nasledujúcich stranách v réžii primána Samuela

Rybanského – dozaista si na svoje prídu starší i mladší študenti. Pripravené je i interview s Mgr. Martinou Oravcovou, ktorá nám v krátkosti priblíži svoje očakávania a názory.

Medzi sebou sme tento rok privítali i štyroch zahraničných študentov zaradených do tretieho ročníka, ktorí sú súčasťou projektu výmenných pobytov poskytujúcich študentom nezameniteľné a nezabudnuteľné skúsenosti a vedomosti z prostredia cudzej krajiny. Dúfame, že sú na škole spokojní a spolužiaci im vytvoria príjemné domácke prostredie tvoriace nielen dobrý dojem, ale aj predstavu o krajine, morálke Slovákov a škole.

Pedagógom želáme v mene celej redakcie pevné nervy a úsmev na tvári. Veríme, že s nami pedagógovia prežijú príjemný rok svojej profesionálnej kariéry.

Staré spomienky

Žiaľ, rok 2017/2018 so sebou nepriniesol len pútavé nové šarty a skvelé začiatky. Čierna zástava sa na chvíľu stala smutnou dominantou školy. Gymnázium zasiahla smutná správa. Mgr. Štefan Bekö, učiteľ slovenského jazyka a občianskej náuky, nás navždy opustil počas letných prázdnin. Riaditeľka školy spolu s kolegami a študentmi venovala zosnulému kolegovi minútu ticha. Štefan Bekö bol známy ako humorista s kamennou tvárou. Vedel študentom priblížiť náročnú históriu, zaujať ich slovenskou tvorbou, zhodnotiť im slohy a pobaviť sa na ich odpovediach i nasmerovať ich správnou cestou nenápadným naznačením, že by mali skúsiť zapísať sa na žurnalistický krúžok.

Ďakujeme za všetko. Česť jeho pamiatke.

V krátkosti o žurnalistike

Zaujímame sa, ako vyzerá žurnalistika z pohľadu bežného čitateľa; Mária Juríková (III.D)

Poctivý žurnalista dodržiavajúci čistotu novinárskeho kódexu prináša verejnosti denne obohacujúce nezavádzajúce a pravdivé správy zo spektra noviniek. Rôzne zamerania redaktorov zaisťujú jedinečnosť článkov, ponúkajú čitateľom neobmedzené možnosti pri výbere článkov, individualita štýlu písania a rozdielne vnímanie sveta zaisťuje zdravú diverzitu uverejneného. Kvalita textov a spracovanie býva rôzne, menia sa i témy ovplyvnené dopytom čitateľov. To, čo čítame, o nás mnoho prezrádza.

Čo (nie) je žurnalistika?

Žurnalistika v očiach širokej verejnosti nezdieľa rovnakú obľubu a popularitu ako hociktorý iný odbor. Pravdou je, že prístup k internetu a písaniu blogov má väčšina svetovej populácie. Čo človek, to názor. Pre podobný masívny príliv informácií zabúdame, nevieme rozlišovať dezinformácie, polopravdy a absolútne výmysly.

Obalamutenie čitateľa je ľahké. Stačí si zvoliť vhodnú štylizáciu prislúchajúcu publicistickému štýlu, pohrať sa so synonymickým slovníkom a vybrať múdre slová, počarovať

v grafickom programoch, upraviť fotky, vymyslieť si okolnosti a, voilá, hoax je na svete. Väčšina autorov podobných textov však stvára skvosty plné do očí bijúcich lží, dokonca s uplatniteľným pravidlom hovoriacim, že gramatika nepodmieňuje inteligenciu autora, ale mnoho naznačí. Prečo sa teda necháme klamať očividnými hlúposťami?

Obraz Slováka

Lenivíme. Strácame kritické myslenie. Hoci si môžeme vyberať, volíme neraz nesprávne. Podľa rebríčkov čitateľnosti je najčítanejším médiom Nový čas – bulvárne noviny ponúkajúce nám zavádzajúce názvy, dychberúce fotografie slovenských celebrit a rady, ako byť samým sebou, s prílohou o chudnutí a vianočnom pečive zároveň. Najčítanejšou slovenskou autorkou je E. Urbaníková, preslávená verejnými faux pas s neplatením autorom, nad ktorými drží patronát, či písaním balastu. Najsledovanejšou mediálnou veľmocou je TV Markíza, zahlcujúca nás videoformou bulváru, reality show, sitcomami a po-

dobnými výplodmi nekreativity. Tieto skutočnosti presne ukazujú obraz priemerného slovenského čitateľa, ktorý vyhľadáva predpotopnú zábavku na krátku chvíľu, nie intelektuálne vyžitie. Prečo si nepýtame viac? Prečo nás nezaujíma politické dianie okolo nás, svetové fascinujúce novinky, vývoj umenia a návrat histórie? Prečo sa uzatvárame pred možnosťami, ktoré nám kvalitné médiá ponúkajú?

Zmena je na dosah

Žurnalistika ale nie je o zachytávaní nezávideniahodných

situácií hviezdnej smotánky. Otvára nám obzory, hodnotí situáciu vo svete, prináša novinky zasahujúce každého z nás. Snaží sa poukázať na sociálno-politickú situáciu v tej-ktorej krajine, rozvíja kritické myslenie. Nezmeníte ju. Nezmeníte ani redaktorov, ani správy, ktoré budú podávať. Zmeniť môžete dopyt. Zmeniť môžete všeobecnú mienku o nás, spoločnosti. Zmeniť môžete samých seba.

Je na vás, ako sa rozhodnete.

Knižný veľtrh Bibliotéka

Emma Vičanová (kvinta)

foto: www.incheba.sk; <http://sdetmi.com>; tasr

Bibliotéka je jediným knižným trhom na Slovensku a bez tejto akcie si mnoho knihomolov ani nedokáže predstaviť jeseň.

V novembri sa do hlavného mesta nahrnie národ z celého Slovenska s cieľom nájsť najnovšie tituly, kúpiť si knihy za zvýhodnené ceny a stretnúť sa s obľúbenými autormi. 3 dni sa čitateľom všetkého druhu, veku a výšky ponúka najlepšia zábava a možnosť spoznať nových ľudí, vydavateľstvá a spisovateľov.

Takto sa náš jediný knižný veľtrh predstavuje, takto na prvý pohľad pôsobí. Je naozaj taký perfektný, ako sa na prvý pohľad môže zdať?

Kto nikdy nebol na Bibliotéke, s veľkou pravdepodobnosťou ani nevie, ako to tam vyzerá. V skratke - tvorí ju niekoľko stánkov vydavateľstiev, pódii a ihrísk pre najmenších. Znie to a vyzerá ako celkom veľké miesto, ktoré sa nedá za jeden deň zvládnuť prejsť celé, ale vôbec to tak nie je. Celú Bibliotéku aj s kateringom máte do 2 hodín preskúmanú a môžete ísť domov. Sťažiť vám to môže len kvantum ľudí, ktorí v určitých momentoch vyzerajú, že ich jediným poslaním je ušliapať vás.

Poviete si však, že klaustro-

fobický pocit za ten veľký výber kníh stojí. Bohužiaľ, nie je až taký, kvalita sa medzi nimi len ťažko hľadá a ceny často presahujú pôvodné v kamenných obchodoch. Z tohto pohľadu vyzerá celý veľtrh ako sklamanie.

Na Bibliotéku však každoročne príde neuveriteľné množstvo ľudí, dokonca aj ja som sa jej zúčastnila už tretí rok, a to som sklamaná odchádzala už z mojej prvej návštevy.

Jedným z hlavných dôvodov, prečo si každoročne toľko ľudí platí v pokladni lístok a dobrovoľne sa vrhá do víru nie príliš kvalitnej literatúry, tony ľudí a často slabého sprievodného programu, je, že Bibliotéka v sebe uchováva akési čaro, niečo, čo mňa a mnohých iných núti prísť znova.

Áno, možno si na nekúpim ani jednu knihu, možno sa nezúčastním ani jedného programu, pretože mi časovo nevyhovuje, ale aj napriek tomu tam rada trávim svoj voľný čas. Stretávam sa s priateľmi, zrazu som medzi ľuďmi, ktorí knihy milujú srdcom a dušou, som medzi svojimi. Spoznávam nové vydavateľstvá, zisťujem, čo teraz letí, nadávam na to, čo teraz letí, a hrabem sa medzi knihami, dúfam, že vytiahnem niečo, čo stojí zato.

Bibliotéka má mnoho múch, ktoré by sa mali udrieť po hlave

lapkou na hmyz, ale aj mnoho výhod. A tou najväčšou je, že jediný knižný veľtrh na Slovensku núti mladých ľudí čítať. Doka-

zuje, že Slovensko nie je úplne stratené, stále máme záujem o literatúru, čítame, ešte sme úplne nevymenili papier za displej. Bibliotéka zoznamuje Slovákov s autormi, učí tých najmenších, že svet kníh je pestrý, a predstavuje nám rôzne formy a druhy literatúry.

Ak ste sa ešte nikdy nezúčastnili Bibliotéky, odporúčam vám na ňu ísť. Je to úplne iný svet. Stačí len trošku prižmúriť oči, nevšímať si zlaté podstavce s najnovšou knihou od Evity a

hľadať v tých najmenších stánkoch, pretože tam zvykne kvalita zakotviť. Predsa kvalita sa bojí mnohých ľudí. Alebo sa oni boja jej?

Ako mi gypel (ne)pomohol písať pre najčítanejší magazín

Trošku o žurnalistike a vplyve školy na osobné ciele vo vybranej oblasti.; Tomáš Blahuta (IV.A)

Na každého z nás čaká posledný ročník štúdia na gymnáziu. Štúdium nám poskytuje roky premýšľania nad budúcou profesiou navyše. Ako pokračovať ďalej?

Na GYPY niet triedy, kde by všetci pokračovali v štúdiu v rovnakom obore, napríklad v medicíne či technologickom priemysle, ktoré sa dnes tešia vysokej popularite. Z médií sa k nám neustále dostávajú správy, ako dobre zarábajú práve takíto absolventi informatiky a matematiky, zatiaľ čo humanisti sú radi, že ich prijme hocikto aj mimo vyštudovaného predmetu.

Rozsah žurnalistiky

Pozrime sa bližšie na žurnalistiku - má čo ponúknuť. Bavilo by vás hájiť prácu redaktora, novinára, analytika, asistenta poslanca NR SR, komentátora? Presne tieto a ďalšie pozície môžete obsadiť, ak budete úspešnými žurnalistami.

Zameriava sa nielen na to, ako a o čom písať, ale naučí vás zároveň aj kriticky myslieť,

vhodne sa správať pred kamerou, vážiť slová a vyjadrenia, selektovať, sprostredkovať verejnosti dôležité správy či ako písať. Získavate široký záber, ak viete, ako s ním naložiť, nestratíte sa. Napríklad ja som svoje vlastné skúsenosti so slovenským internetom využil v SOČ-ke a dotiahol som ju až do celoštátneho kola medzi najlepšie práce na Slovensku.

Žurnalistické pohnútky

Stal som sa redaktorom najčítanejšieho slovenského internetového lifestyle magazínu - Refresher.sk. Počiatky príbehu siahajú na ZŠ, končia na GYPY. Vedel som, že si budem musieť vybrať VŠ. Behal som na druhé poschodie starej budovy a skúmal som letáčky vedľa tlačiarne. Objavil som prvé plus. Kapitalistická konkurencia je v tomto smere veľkým prínosom. Naša škola je plná schopnej mládeže ochotnej participovať na najrôznejších športových podujatiach či olympiádach. Tiež som chcel byť užitočný. Lenže

ako? Prírodné vedy ma nebavili, ba priam brzдили. Predmetom chýbal šmrnc. Neriešili aktuálne problémy, princípom bolo memorovanie.

Rozhodol som sa, že budem písať články na internet. A tak som skúmal, hľadal, porovnával, objavoval slovenskú internetovú scénu. Netrvalo dlho a prišla ponuka z Refresheru. Povedal som si, že za skúšku nič nedám. Ubehli skoro tri roky a na konte mám vyše 700 článkov, som jeden z hlavných redaktorov.

Žurnalistika v praxi

Nenechajte sa obalamutiť. Študovanie humanitných predmetov nie je zbytočné. Uvažujte racionálne, hlavne sa riadte starým dobrým - rob, čo ťa baví! Ak pôjdete študovať pre dobrý zárobok bez akejkolvek vášne, robíte chybu. O podobných tipoch a trikoch sa dočítate všelikde na internete. Len treba vedieť hľadať. Vidíte? Aj tu sa vám zide žurnalistika!

Na záver možno menšia pomocná ruka. Ak ste sa v predchádzajúcich riadkoch našli a taktiež sa chcete uberať podobným smerom, prikladám menší tip. Na Refresheri sme spustili blogy. Textami bude môcť prispievať ktokoľvek, kto má chuť písať. Ak si myslíš, že máš ľuďom čo ponúknuť, určite neváhaj, zaregistruj sa a pod' do toho. Ak budú tvoje veci vydarené a začnú vyčnievať nad ostatnými, radi tvoje články zazdieľame priamo na webe Refresher.sk i našom Facebooku.

Návšteva zvonku

Text: Mária Juríková (III.D)

Gymnázium Pierra de Coubertina otvorilo svoje brány 27.10.2017 v rámci Dňa otvorených dverí.

Záujemcom o štúdium naši študenti v spolupráci s pedagógmi poodhalili priebeh vyučovania v triedach i odborných učebniach. Oboznámili potenciálnych gymnazistov so systémom výučby, predstavili učebné osnovy a poodhalili rúško tajomstva legendárnych neprebádaných chodbičiek školy.

Laboratóriá, kobyľky a oheň

Skupinky študentov pod patronátom vyučujúcich prezentovali návštevníkom chemické, fyzikálne pokusy a biologické pozorovania v laboratóriách pridelených jednotlivým predmetom. Pozornosť si získala profesionálna a úspešná prezentácia experimentov schopných zaujať široký výber záujmov - od kmitania a horiacich rúk až po sledovanie mikroorganizmov pod mikroskopom.

Nielen Estónsko

Informačná miestnosť držala záštitu nad prezentáciou fóra Pierra de Coubertina a zahraničných či výmenných pobytov fungujúcich v rovine rokmi overených destinácií. Študenti predstavili záujemcom zážitky, skúsenosti a poslanie posledného stretnutia coubertinovských škôl konajúceho sa v estónskom meste Ulenurm, priblížili verejnosti priebeh fóra. Informačná miestnosť poslúžila i ako pomyselná vitrínka kníh a informácií nutných k štúdiu – k dispozícii boli ukážkové prijímacie testy pre bilingválne, štvorročné i osemročné štúdium na gymnáziu. Pedagógovia dodali záujemcom guráž prísť na prijímacie skúšky.

Historická informatika

Školské priestory Infoveku patrili výstave historických modelov osobných počítačov. Prednášku viedol školský IT technik Roman Ondrejka, záujemcov previedol vývojom a pokrokom techniky. Študenti demonštrovali základné funkcie počítačov, predstavili

Fotografie: Samuel Oravec (III.D)

doplnkové súčasti a ich využitie. Návštevníci mohli vidieť nielen priestory Infoveku, ale aj učebne informatickej výchovy.

Ku kalokagatii športom

Prehliadka športovej haly a školského ihriska nemohla chýbať, veď sa je čím chváliť. Športovci priniesli DOD atmosféru živelného boja skĺbeného vo volejbalovom zápase.

Gymnazisti a Gymnazista

Návštevníci zavítali i do provizórneho literárneho centra gymnázia, kde im členky redakčného tímu predstavili vývoj Gymnazistu, ponúkli ukážku výtlačkov a poukázali na výrazné obsahové i grafické zmeny ovplyvňujúce školský časopis. Odporúčaná literatúra nezostala DOD nič dlžná, študentky ponúkli literárnu ochutnávku súčasnej slovenskej i svetovej literatúry. Nabažili sa i literárne činní chtiví záujemcovia, posledné stanovisko literárneho centra im ukázalo súťaže Medziriadky a Literárna Senica.

Šmídobradie 2017/2018

Text, dizajn a príprava: Mária Juríková (III.D); Ilustračná fotografia: Samuel Oravec (III.D)

„Šmídobradie“ nesú názov voľby rozhodujúce o ponechaní alebo oholení ikonickej brady RNDr. Jána Šmídu na aktuálny školský rok. Idea vznikla skĺbením myšlienky ťažkej morálnej dilemy samotného profesora

a študentky Márie Juríkovej hľadajúcej pútavý interaktívny príspevok pre časopis Gymnazista v nádeji o založení novej pretrvávajúcej rubriky.

Voľby sa napokon uskutočnili v menšej skúšobnej mierke.

Takzvaným pacientom nula sa stala trieda III.D, najpovolanejší z povolených. Do rúk sa kolektívu dostal celý priebeh volieb, ktoré sa z technických dôvodov uskutočnili v učebni U010, a nie na komplexe skriniek 180 a viac, ako bolo pôvodne mienené.

Po sčítaní hlasovacích lístkov sa ukázal jasný rozsudok. Z 26 prítomných plnohodnotných voličov rozhodlo 22 za ponechanie brady, 4 za oholenie. Hlasovania sa nezdržal nik, vyskytla sa jediná anonymná požiadavka na RNDr. Jána Šmídu v rámci ponechania brady - požiadavkou sa stala prosba o pestovanie čarodejníckeho plnofúzu.

V ďalšom čísle Gymnazistu redaktori zaznamenajú progres pestovania brady a dodržanie sľubu.

Nie je písanie ako písanie

Nina Papcunová (III.A)

Na našom gymnáziu je výber nepovinných krúžkov taký rozsiahly, až sa zlievajú dokopy, a obyčajný študent si bez pomoci ani nevie vybrať. Tento rok sa medzi športovými, jazykovými a vedeckými krúžkami objavil i jeden nový s jednoduchým, nenáročným názvom Tvorivé písanie. Málokomu by napadlo, koľko vzrušenia a kreativity sa za nevinným názvom v skutočnosti skrýva.

Krúžok vedený našou bývalou študentkou, vyštudovanou scenáristkou Katarínou Uhrovou,

ktorá sa v minulosti venovala písaniu scenárov prominentných slovenských seriálov, rozhodne nemožno označiť za voľnočasovú aktivitu, kde pasívne sedíte a vymýšľate príbehy podľa monotónneho zadania. Názov je trochu zavádzajúci – pravidelné účastníčky sa totiž pod Kataríniným vedením nezaoberajú iba tvorením príbehov podľa zadania, na ktorých vymýšľaní sa majú možnosť samy podieľať. Dozvedajú sa viac aj o písaní scenárov, o filme a filmovej reči, o drobných detailoch, ktoré dokážu obraz vo

filme urobiť kvalitným, zaujímavým a originálnym, samozrejme, s použitím názorných filmových príkladov. Okrem toho sa v rámci 60 minút stihnú porozprávať o obľúbených knihách, filmoch či akciách, ktoré ich zaujali. Krúžok je teda oveľa viac než iba krúžkom – je vedený a navštevovaný s nadšením a láskou, je to čas strávený v kruhu ľudí s podobnými záujmami, ktorý lieči boľáčky spôsobené každodennými stretmi s nekultúrnou vrstvou obyvateľstva.

Pýtame sa, pýtate sa

Text: Mária Juríková (III.D), Barbora Bučková (septima)

Študentky Barbora Bučková (septima) a Mária Juríková (III.D) zostavili počas priebehu DOD anketu zisťujúcu dôvody voľby nášho gymnázia, očakávania a podobne. Prezrite si výsledky ankety.

- Meno, škola
- Prečo gymnázium?
- Očakávania?
- Gymnázium = únik?
- Čo ťa zaujalo?
- Úroveň gymnázia (hodnotené 1-5, ako na škole)

Nikol, Spojená cirkevná škola

Gymnázium ma zaujalo možnosťou bilingválneho štúdia, teda mám aj vysoké očakávania. Myslím, že úroveň výučby anglického jazyka bude skutočne vysoká, je silným lákadlom pre mnohých študentov. Gymnázium beriem ako únikový plán, pretože ešte neviem, čo chcem po doštudovaní robiť, ale keďže volím bilingválnu triedu, chcem sa orientovať na prácu s anglickým jazykom.

Prostredie na mňa zatiaľ pôsobí príjemne, páčila sa mi nášteva chemického laboratória.

Bilingválne štúdium pre mňa bolo veľkou motiváciou ohľadom výberu školy, keďže mám rada anglický jazyk. Myslím, že gymnázium je najlepšia škola v okolí, takže čo očakávam? Len to najlepšie, samozrejme. Priznávam, bilingválne štúdium volím i preto, že chcem ďalej pokračovať na VŠ v zahraničí. Úroveň gymnázia sa, podľa mňa, na stupnici pohybuje pri čísle 1.

Laura & Natália, ZŠ Brezová

Obe sme sa prišli pozrieť zo zvedavosti, štúdium ale skutočne zvažujeme, konkrétne štvorročný program. Ani jedna nemáme presný cieľ, takže áno, gymnázium je istá úniková cestička, nechávame si priestor na rozmyslenie. Zatiaľ sa nám tu páči, sme milo prekvapené, podľa stránky školy, novín a hodnotení si myslíme, že úroveň môžeme pokojne hodnotiť číslom 2.

Romana & Mária, Spojená cirkevná škola

Úprimne, kam inam než na gymnázium? Podľa nás v okolí nie je nič lepšie. Zatiaľ nás z prehliadky najviac zaujalo vaše maličké literárne centrum, pretože literatúra nám pripadá veľmi zaujímavá a pútavá. Deň otvorených dverí splnil naše očakávania, cítime sa tu skutočne dobre, pôsobíte na nás príjemne. Zatiaľ hodnotíme číslom 2. Uvidíme, či sa naše hodnotenie zmení po úspešnom prijatí na školu.

Katarína, ZŠ Vajanského

Vaša škola má dobré ohlasy, preto by som ju aj podľa okolností ohodnotila ako skvelú, váham medzi 1 a 1-. Vy baby v literárnom centre ste milé, v pohode, podobne ako sprevádzajúci. Takisto ako mnohých ďalších ste ma nalákali na bilingválny program. Budúcnosťou som sa ešte nezaoberala, neviem, kam ma štúdium zavedie ďalej.

Na slovíčko

RETRO → spät', naspät', dozadu

Adela Bučková (Kvinta); Barbora Bučková (Septima); Mária Juríková (III.D)

Určite ste si všimli, že sa v posledných rokoch retro vracia viac a viac – nielen do módy, ale aj do umenia, hudby či architektúry. Je to obdobie, ktorým označujeme 70. až 90. roky. Základom retro sú výrazné farby, pásiky a nohavice s vysokým pásom či mnohé iné prvky – niečo, čo je vyslovene z minulosti. Sedemdesiate roky sa vyznačovali eleganciou,

deväťdesiate roky pestrou škálou trendov, uvoľnenosťou a ľahostajnosťou, osemdesiate boli akýmsi mostom medzi nimi.

Hovorí sa, že retro oblečenie priniesli naspäť do módy hipsteri, avšak veľkú rolu hrali aj sociálne siete. V súčasnosti sú v oblečení retro prvky na dennom poriadku, aj keď si to občas ani neuvedomujeme. Mnohí z nás

pri scrollovaní Instagramu, Facebooku, Tumblr či iných sociálnych sietí určite narazili na rôzne príspevky propagujúce či vyzdvihujúce retro – môžu to byť napríklad „škaredé“ svetle, vysoké vzorované ponožky či kockované košeľe. Avšak keď sa vyslovene obliekate retro, nesmú vám v šatníku chýbať kúsky ako Levi's mom

jeans, hodvábne šaty, farebné nohavice s vysokým pásom, vetrovky a, samozrejme, topánky Dr. Martens.

Spolu s retro oblečením sa do módy vracajú aj hudobné klasiky ako The Rolling Stones, Pink Floyd, Led Zeppelin, Queen, Nirvana, David Bowie, Fleetwood Mac, Oasis, The Smiths, The Cure, Radiohead a mnoho ďalších. Z alternatívnej kultúry pomaly prechádzajú aj do výkladov mainstreamových obchodov. Kvalita sa stáva kvantitou a často sa stretnete s ľuďmi, ktorí sa vás v tričku Led Zeppelin pýtajú, kto sú Led Zeppelin – kúpili si to, pretože je to jednoducho in.

Ďalšou oblasťou retra vracajúceho sa do módy je analógová fotografia. Pre tých, čo nevedia, - v skratke - ide o fotoaparáty, ktoré fotia na film. Práve v tom spočíva ich čaro – každý film má

limit, čiže nemôžete odfoťiť len tak čokoľvek, len najvzácnejšie momenty, ktoré sú toho hodné. Ja sama používam analóg, a úprimne, strávila som viac času rozmýšľaním, či tá fotka zato stojí, ako samotným fotením. Nie vždy sa fotky podaria, ale vždy sú unikátne.

Podobnou fotografickou lotériou sú aj instantné fotoaparáty, takzvané polaroidy, fungujúce na princípe okamžitého vyvolávania zachytených snímok na fotopapieri. Polaroid sa stal revolučným v druhej polovici dvadsiateho storočia, keď foteniu priniesol nový spôsob uľahčenia inak časovo náročného procesu vyvolávania spomenutých analógových fotografií. Celá mágia funguje vďaka osvetleniu prázdnej snímky pomocou stlačenia spúšte, naniesenia chemikálií vytvárajúcich daný obraz a následnému automatickému posunutiu fotky, ktorá na svetle získa posledné kontúry v priebehu hrstky minút, takže fotograf nemusí žiaden z úkonov robiť ručne. Jedinou úlohou ostáva dobre zvážiť výber foteného objektu, keďže vďaka nedokonalému systému zaostrovania a citlivej svetel-

nosti sa stáva fotenie náročné, ale pútavé. Každý snímok je vďaka jemným farbám a melancholickému nádychu jedinečný, pôsobenie chemikálií dokáže snímku skôr čarovne okrášliť, než znehodnotiť. Vďaka kombinácii tréningu fotografického oka a okamžite zachytenej a uloženej spomienky sa polaroid stal skvelým nástrojom úniku zo sveta digitalizácie. Instantné fotoaparáty teda nesmú vo vlne retra chýbať. I keď sa vracajú v modernejších a úsporných podobách, stále v sebe nesú výnimočné čaro.

Vidíme, že retro zasahuje mnohé oblasti kultúry – odev, hudbu, fotografiu. Prečo? Zdá sa, že nostalgia a spomienky majú svoju moc aj v dnešnom uponáhľanom svete.

Literárna príloha

Mx3 – súčasná poézia naživo

Nina Papcunová (III.A)

Keď sa ľudí opýtate, či čítajú, nie každý vám odpovie kladne. Menej osôb číta knihy, ktoré si označenie „literatúra“ skutočne zaslúžia. O slovenskej literárnej scéne, či už minulej, alebo súčasnej, má prehľad málokto. A slovenská poézia? Polovica ľudí

sa vám vysmeje, že slovenskí poeti predsa neexistujú, respektíve za nič nestoja. Beseda, ktorá sa odohrala 18.10.2017 v klube ŽiWell, však svedčí o opaku.

Beseda bola zameraná na troch poetov formujúcich súčas-

nú slovenskú scénu - na tvorbu Márie Ferenčuhovej, Michala Talla a Michala Habaja, ktorí okrem čítania básní už vydaných alebo nových odpovedali na otázky moderátorky Ivany Papcunovej, prostredníctvom ktorých sa divák viac oboznámil

nielen s ich literárnou minulosťou, ale aj s tým, ako sa u nich prepája písanie s prácou, čo si myslia o najfrekvencovanejších názoroch na svoju tvorbu či aké miesto v ich živote literatúra zaisťáva. Ak ste udalosť nezachytili, alebo sa vám na nej z lenivosti, či nedostatku času nepodarilo zúčastniť, prípadne ste na nej boli a radi by ste si ju pripomenuli, prinášame vám krátke oboznámenie s jednotlivými spisovateľmi a fragment otázok, ktoré im boli kladené priamo na telo.

Mária Ferencuhová – autorka 4 básnických zbierok, pričom posledná Imunita bola vyhlásená za udalosť roka 2016. Prekladateľka z francúzštiny, docentka na FTF VŠMU v odbore dokument, filmová vedkyňa, porotkyňa literárneho projektu Medziriadky:

V jednom rozhovore ste uviedli, že čítanie poézie je pre vás spomalením. Čím je potom pre vás písanie poézie? Ako sa k písaniu vôbec dostávate?

Písanie poézie je pre mňa nakopnutím. Prichádza samo od seba, absolútne nezávisle odo mňa. Je to veľká tmavá hmota, riedka a hutná, prázdna, plná a nekonečná, ktorá ma pohltí a nepustí, kým všetko nevypíšem. Samozrejme, je to veľmi vyčerpávajúce, ale cítim sa potom ľahšia, akoby očistená od všetkých bolestí.

Ako vnímate prácu učiteľa so súčasnými študentmi? Sú talentovaní, pracovití, majú záujem? Rozširujú si rozhľad?

Práca učiteľa závisí vo veľkom od študentov a s tými som to teda vždy ľahké nemala. Samozrejme, sú rôznorodí – aj talentovaní, aj netaľentovaní, aj pracovití, aj leniví. Bohužiaľ, o záujme alebo dobrovoľnom rozširovaní rozhľadu môžeme

hovoriť iba v niekoľkých málo prípadoch. Aj Michal Tallo vám môže dosvedčiť, ako som minulý rok zvykla trpieť, keď som sa pripravovala na hodinu. Snažila som sa ju robiť tak, aby so mnou študenti mohli vždy komunikovať, chcela som rozprúdiť debatu, čo sa však často nedarilo a nešlo to rozbehnúť ani z jednej, ani z druhej strany. Bola som šťastná, keď som zistila, že tento rok ma už učenie nečaká, hoci časom začínam zabúdať na všetko zlé s tým spojené a ostávajú mi v hlave iba pekné spomienky.

Michal Tallo – debutoval v roku 2016 zbierkou Antimita, ktorá bola označená za básnický debut tisícročia. Interný doktorand na FTF VŠMU, redaktor časopisu Vlna, autor kritik a textov o filmoch a literatúre, organizátor literárneho projektu Medziriadky:

Ako je prijímaný váš motív vzťahu muž-muž u čitateľov? Aký je váš názor na queer motívy v slovenskej literatúre?

Som rád, že ste sa ma na toto opýtali, lebo doteraz o tejto téme každý mlčal. Iba raz som zažil jednu čítačku, kde to pani moderátorka zoširoka rozoberala, v podstate viedla monológ a nebolo to práve príjemné. Inak som nezažil, že by o tom niekto otvorene hovoril, takže im to asi nevadí. Čo sa týka queer motívov na Slovensku...skoro žiadne sa u nás nevyskytujú, tým pádom na ne nemôžem mať názor. Skutočne sme u nás iba traja autori, z toho ja som najlepší, čo využívame tento motív.

Ste vyštudovaný scenárista, ale do povedomia verejnosti ste sa dostali ako básnik. Má filmová reč vplyv na vašu poéziu?

V podstate na moju tvorbu nemá nijaký vplyv. Síce som vyštudoval scenáristiku, ale

nikdy som sa jej profesionálne nevenoval. Poézia bola pre mňa vždy dôležitejšia, keďže sa aj v mojom živote objavila dávno pred ideou štúdia filmu. Myslím, že som si len nevedel predstaviť, že by som sa jej mohol aktívne venovať.

Michal Habaj – autor viacerých básnických zbierok, najvýraznejšie sa zaskvel svojou poslednou Caput Mortuum. Vedecký pracovník Ústavu slovenskej literatúry SAV so zameraním na modernu a avantgardu, autor monografií o literatúre, porotca Anasoft Litera (naposledy 2017), v učebnici Literatúra IV je uvedený ako predstaviteľ slovenskej postmodernity, pravidelný hosť literárneho projektu Medziriadky:

Ako reagujete na konštatovanie, že vaša poézia si vyžaduje skúseného čitateľa? Čo potom naivný čitateľ, nemôže čítať poéziu?

Toto konštatovanie som ešte nepočul...ale to som nepovedal ja, však nie? No, naivný čitateľ môže čítať poéziu, napríklad takého Kamila Peteraja alebo Mirku Ábelovú. Ja sám som nikdy nemal pocit, že píšem pre skúseného čitateľa. Keď tak by som povedal, že moja poézia nie je určená pre každého.

Váš debut spôsobil búrlivé ohlasy, dokonca sa písalo, že v slovenskej poézii „nezostal kameň na kameni“. Vy sám sa však v debute označujete za veľkého epigóna. Prečo?

Mojím veľkým vzorom bol Peter Macsovszky, cítil som sa ako jeho neoriginálny nasledovník. Preto som sa nazval epigónom, aby ma neobviňovali, že som od neho prebral a označujem to za svoje. Ale prekvapivo málo ľudí to pochopilo, čo je celkom fajn.

Stromy a slohy

Druháci a tretiaci absolvovali exkurziu v Banskej Štiavnici počas Salamandrových dní

Mária Juríková (III.D)

Foto: Samuel Oravec (III.D)

Dlhoveká tradícia pedagogickej dvojice PhDr. Petra Rusnáka, PhD a RNDr. Jána Šmídu predstavenia študentom tajov Banskej Štiavnice a jej dominanty – Kalvárie, neotáľala ani tento rok. Počas Salamandrových dní, teda v dátume 7.-9. septembra, mali študenti možnosť vidieť kráľovské mesto v plnej kráse.

Mnísi, gotika, renesancia

Odborná prednáška Petra Rusnáka nás zasvätila do tajov miestnej kultúry zachytenej v gotickom kláštore – dejepisnom srdci Hronského Beňadiku. Dozvedeli sme sa čosi o dávnej samospráve držiacej patronát nad kláštorom, spoznali sme bližšie architektúru a videli prelínanie

umeleckých slohov, aj sme sa prešli vnútom spirituálneho veľikána sprevádzaní miestnym znalcom.

Dáte si čaj?

Čajovňa dobrých ľudí v Nitre ponúkla našej vandrujúcej skupine čas na stíšenie sa a vychutnanie si najrôznejších druhov čaju, prirodzene, s danými informáciami o spôsobe podávania, pôvode a dlhej ceste skrývajúcej sa za pestovaním čaju. Príjemne uvoľnená domáca atmosféra v kombinácii s rozprávaním manželov vedúcich obchod nás vedomostne obohatili. Poskytli nám príležitosť nahliadnuť do neznámych vôd umenia točiacoho sa okolo čajovej kultúry.

História, baníctvo a umenie

Banská Štiavnica je rodiskom baníctva na Slovensku. História na nás dýchala z okolitých obydí nesúcich nejednu umelecký sloh. Architektúra naznačovala vek budov, slúžila ako časová os znázorňujúca vývoj mesta. Od gotických čŕt sme sa postupne dostávali až k renesančným stavbám, tvoriacim idylu starobylého kráľovstva. Obohatení o spontánne, ale exaktné výklady sme spojili architektúru s geológiou a výhľady nahradili náhľadmi na detaily. Mesto nám priblížilo banícky život a vývoj remesla nielen prostredníctvom zachovaných pamiatok a atmosférou Salamandrového pochodu vedeného pod taktovkou zástupcov baníckych a lesníckych škôl na Slovensku, ale aj pomocou odborných prednášok na tému vývoja technológií a počiatkov ťažby v okolí mesta. Ukážky pracovných nástrojov, dobového oblečenia a dorozumievacích zariadení nám pomohli k vytvoreniu približného obrazu minulosti -porovnanie revolučných zmien bolo namieste.

Stratení v botanickej záhrade

Plynulý prechod medzi geológiou a ekológiou, skúmajúcou miestnu flóru a faunu, vytvoril úvod do sveta biologických

rozborov prostredia. Arborétum v Tesárskych Mlyňanoch zastrešilo učenie sa princípu strategického umiestnenia jednotlivých súčastí záhrad podľa štýlov francúzskej alebo anglickej záhrady. Pedagogické prednášanie Jána Šmídu spestrilo prehliadku častí sveta znázornených vo vyhradených úsekoch záhrady. Vo svojom rajóne sa pohyboval i počas návštevy botanickej záhrady na Strednej odbornej škole lesníckej, kde sa spolu s nami stal poslucháčom odborného spoznávania školského repertoára rastlín.

Kalvária – pýcha (nielen) Banskej Štiavnice

Exkurzia do Banskej Štiavnice by nebola kompletná bez návštevy dominanty mesta – Kalvárie. Výstupom sme sa mohli pokochať históriou zachytenou cez drobné kaplnky predstavujúce biblické výjavy. Míňajúc pomyselnú prvú zastávku pri Malom kostole sme obdivovali architektúru vytvárajúcu divadlo pre oči, mohli

sme sa pobrať na najvyšší bod. Výhľad z vrcholu Kalvárie na mesto pod nami nebol ani zďaleka vrchol programu – čakalo nás predstavenie dlhej cesty – história, idea rekonštrukcie, zháňania sponzorov a boja s veternými mlynmi. Absolvovaním rozpravy o zachraňovaní ikonickej stavby sme návštevu dokončili.

Očista tela i ducha

Kultúrne vyžitie sprevádzané hudbou, banským festivalom a sprievodom či dobrodružstvom v spleťtých štiavnických uličkách bolo treba vyvážiť fyzickou záťažou. Turistika nesmerovala nikam inam než na tajchy. Kamenistý terén nás zaviedol až k banským dielam – neradno sa pri nich zastaviť bez pripomenutia, že slúžili na odčerpávanie a vysušovanie podzemných vôd a umožňovali pokračovanie v práci baníkov. Nohy nás vyniesli až na zlatý hrebeň – tajch Ottergrund, ktorý ukončil náš pobyt a odmenil nás rozľahlým pokojom vyžarujúcim z posledného pohľadu na Banskú Štiavnicu.

Zelená pleseň útočí aj na mládež

Tomáš Blahuta (IV.A)

Foto: <http://bit.ly/2EVV2yx>

Situácia vo svete nie je ideálna. Trápi nás aktuálna problematika s vývojom postojov v Kórejskej ľudovodemokratickej republike, nedostatok potravín vo východných častiach čierneho kontinentu, vysídľovanie Rohirigov v juhovýchodnej Ázii, neustála hrozba teroristických útokov kade-tade po Európe a veľa ďalšieho. Ani starý kontinent sa nemôže tváriť, že je všetko v absolútnom poriadku. Snahy Katalánska o osamostatnenie, euroskepticizmus či „horúcejšie vzťahy“ s najväčšou krajinou sveta prilievajú benzín do ohňa.

Extrémisti medzi nami

Všetky spomenuté (i nespomenuté) témy dávajú, resp. sprostredkujú živnú pôdu fenoménu posledných rokov – extrémizmu. Jeho definícia je obširná a nie vždy je jednoduché rozlíšiť, aké názory a konania sa dajú označiť za radikálnejšie. Kedysi sa dal extrémista ľahko rozpoznať. Špecifické značky oblečenia, jediná ideológia, väčšinou plešina, zdvihnutá pravica, jednosmerné názory a podobne – tak vyzeral elementárny opis zástancov radikálnej pravice.

Rozoznávame ale aj ľavicových a náboženských fanatikov. Ich identifikácia v minulosti bola jednoduchšia. Dnes sa extrémistom môže stať aj 70-ročná Helenka z Dolnej Hornej či 30-ročný podnikateľ z Michaloviec. Ich rozmachu dopomohla najrozšírenejšia sociálna sieť sveta. Facebook zastrešuje už 2 miliardy používateľov, vrátane státisícov Slovákov. Široké spektrum pochybných stránok a skupín, falošné profily a jednoduché možnosti zasahovania do debát majú nepríjemné následky. Internetové diskusie sú už málokedy kultivované, pretože anonymita má len negatívne dopady na úroveň komentovania. Kyberpriestor je dobrý sluha, no zlý pán.

Politické povedomie a my

Hnojivom pre stále vyvíjajúcu sa rastlinku extrémizmu je aj ľahostajnosť mladých – budúcich voličov. Aj u nás na gymnáziu by sme vedeli nájsť zopár existencií zaujímajúcich sa o dianie v slovenskej politike, no ide o nevýraznú minoritu. Trápia nás známky, piatkové výlety, topánky... Na politiku zabúdame.

Koho zaujíma Fico? Kto je to vôbec tá Remišová, prečo Žiga kryje obrovský biznis s drevom a ako to, že národnári sú vo vláde s Maďarmi?

Ako študenti by sme sa, možno, začali o podobné veci aspoň okrajovo zaujímať, ak by nás dané osoby začali v niečom obmedzovať, však? Máme všetko a robíme si, takpovediac, čo chceme. Vo svete to nie je samozrejmé. Tisíce mladých podľahli zelenej propagande a s radosťou hlásajú, ako je potrebné vystúpiť z Európskej únie či NATO. Aj vy ste podobného názoru? Všetci sú odborníci na islam, africké hladomory, kynovanie pralesov v Brazílii už len preto, že na internete vyľukali do vyhľadávača niečo iné ako Facebook.

Rozmýšľaj

Ako som spomenul, ak nebudeme môcť voľne študovať v zahraničí, tak si to možno uvedomíme. Ale vtedy bude už neskoro. Študentská mládež, vzchop sa, využívaj svoje práva, voľ, meň veci k lepšiemu, zauímaj sa o okolie a neskôr pokojne aj kandiduj a panuj. To, že všetko mladé z tejto krajiny utečie, nič nevyrieši. Utekajú len slabí, pretože je ľahké sa usadiť v cudzine, ohlodať tamojší sociálny systém a poprípade komentovať dianie na Slovensku „zvonka“. Veď kto z vás aspoň raz povedal, že by chcel žiť inde? My budeme neskôr tou generáciou, ktorá zoberie moc do svojich rúk. No meniť veci môžeme už teraz. Zbav sa zelenej plesne a pod' robiť našu republiku lepšou!

Veľtrh vysokých škôl v Bratislave (Akadémia & VAPAC) + Human body

Mária Juríková (III.D)

Foto: www.stuba.sk; fb.com/Comenius.University

V dňoch 10. – 12. októbra 2017 sa už dvadsiaty prvý ročník konal Veľtrh vysokých škôl v Bratislave, ktorý sa stal povinnou jazdou pre všetkých rozhodnutých i nerozhodnutých budúcich vysokoškolákov, zúčastnili sa teda všetky tretie triedy a septima. Zájazd bol obohatený i návštevou Incheby, ponúkajúcej exhibíciu pomenovanú Ľudské telo.

Akadémia & VAPAC

Veľtrh prostredníctvom interaktívnych stanovišť či stánkov sústreďuje najprestížnejšie a najžiadanejšie slovenské i zahraničné vysoké školy prezentujúce svoje študijné programy, náplň, cieľ a využitie ich štúdia. Študenti alebo lektori ochotne odpovedali na otázky potenciálnych záujemcov, nenechali sa vyviešť z miery ani zákernejšími otázkami. Debaty niekedy dokonca prerástli do priateľských rozhovorov trvajúcich pokojne i

desiatku minút. Predstavili svoje školy v najlepšom svetle, priblížili záujemcom jednotlivé fakulty a život na nich. Rozhovory zväčša končili, okrem pozdravu, získaním informačného letáčka, ponúkajúceho ďalšie užitočné informácie a dátumy prijímacích skúšok alebo dňa otvorených dverí, prípadne iných podobných podujatí.

Tradične sa zúčastnili najväčšie slovenské vysoké školy overené časom, napríklad Univerzita Komenského, Trnavská univerzita, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre a ďalšie. Z Českej republiky na

veľtrh zavítala Masarykova univerzita, Karlova univerzita, nič dlžné neostali ani Veľká Británia a Rakúsko.

Okrem veľtrhu si mohli študenti vypracovať psychologický test profesijného zamerania pomáhajúceho pri výbere školy.

Ľudské telo ako tabu

Verejnosťou ostro kritizovaná a často preberaná výstava Ľudské telo, ktorá medzi mnohými vyvolala veľké pobúrenie, sa stala poslednou zastávkou študentov v Bratislave. Potenciálni medici si prišli na svoje vďaka prednáškam profesionálov vo svojom obore s pomocou sprievodného komentára RNDr. Jána Šmídu. Výstava ponúkla podrobný pohľad na ľudské telo, od svalov a kostí až po nervy a jednotlivé orgány. Študenti so zaujatím počúvali prednášky a skúmali názorné ukážky, výstava pomohla k ďalšiemu štúdiu v oblasti biológie.

Prvé dojmy – pedagogická edícia

Zaujímate sa, ako vyzerá žurnalistika z pohľadu bežného čitateľa; Mária Juríková (III.D)

Spolu s článkom o prvých dojmoch S. Rybanského vám prinášame pocity a myšlienky novej pedagogickej posily, Mgr. Martiny Oravcovej, skĺbené v novinárskej svedci, ktorú pripravila Mária Juríková. Aké sú teda prvé týždne na novej škole?

Prezradíte nám čosi málo o sebe?

Volám sa Martina Oravcová a som absolventkou Gymnázia v Topoľčanoch. Po maturite som pokračovala v štúdiu na vysokej škole, Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre, odbor učiteľstvo pedagogiky, slovenského jazyka a literatúry.

Bola ambícia učiť Vaším vysnívaným životným poslaním?

Ako ste sa k učeniu, resp. literatúre dostali? Zaujímalo vás štúdium slovenského jazyka?

Už od detstva som snívala, že budem učiteľkou, o čom svedčia aj moje prvé pokusy hrania sa na školu, nútenie mladšieho

brata, aby bol mojím žiakom, či písanie kriedou na všetky dvere, čo sme mali doma. O učiteľstve som začala vážne premýšľať na strednej škole. Mala som šťastie na výbornú slovenčinárku a zároveň triednu učiteľku, ktorá ma inšpirovala a bola mojím vzorom. A tak som sa rozhodla študovať učiteľstvo, ani raz som neľutovala. Moja práca je zároveň aj moje hobby, hoci nie vždy je to prechádzka ružovou záhradou. V neposlednom rade ma baví práca s deťmi, mladými ľuďmi, čo je náročné, najmä vtedy, keď sa učiteľ musí neustále konfrontovať s rôznymi typmi ľudí, študentov, čo prináša niekedy stresujúce situácie.

Ako ste sa k učeniu, resp. literatúre dostali?

K literatúre som sa dostala cez lásku ku knihám. Odjakživa som milovala vôňu kníh, bola som častou návštevníčkou (dá sa povedať aj každodennou) našej mestskej knižnice, potom všelijaké recitácie a pod. no a posledné slovo rozhodnutiu venovať sa literatúre dala moja triedna učiteľka na gymnázium, ktorá rozprávala s takým zánietením o knihách, o autoroch, že som si povedala - aj ja raz budem takou ako ona. Zatiaľ sa k tomu len pomaličky nepatrnými krokmi približujem.

Je povolanie pedagóga náročné?

Niekedy je ťažké byť stále priateľská, lebo žiaci to vedia aj využiť, ale snažím sa byť spravodlivá a férová. Povolanie učiteľa je krásne, aj keď v súčasnej dobe čoraz ťažšie. Ale aj toto povolanie musí niekto robiť, hoci

mám pocit, že v spoločnosti sa mu nevenuje dostatočná pozornosť. Myslím si, že by ho mali robiť ľudia, ktorí sa naozaj chcú venovať mladým ľuďom, aby možno nahradili aj výchovu v rodinách a naučili mládež nesebeckým životným cieľom, čo asi v súčasnej spoločnosti chýba.

Ako ste sa dozvedeli o Gymnázii Pierra de Coubertina?

Aké ste mali očakávania?

Viete porovnať skúsenosť učenia na gymnázium s predošlým pôsobením na iných školách?

Úprimne? Náhodne – surfovaním po internete. Po ukončení vysokej školy som učila dva roky na základnej škole, ale keďže ma vždy lákala stredná (pre literatúru), tak som skúšala šťastie ďalej a dávala si žiadosti na školy v okolí, ale aj mimo okolia. Nakoniec sa mi ozvali z Piešťan. Piešťany ako mesto vždy bolo mojou srdcovkou. Po dlhom váhaní (obavy, vzdialenosť), som sa tesne pred začiatkom školského roka rozhodla urobiť tento odvážny krok. Rozhodnutie neľutujem a beriem ho ako svoju osobnú výzvu. Síce už nemám toľko voľného času ako predtým, ale viem, že som sa rozhodla správne, aj keď teraz mi dá prvý rok veľmi zabráť. Prvé dni som si dávala pozor, aby som trafila do školy, potom do svojho kabinetu a do správnej triedy. Aj vďaka pomoci pani riaditeľky, starších a ostrieľaných kolegyň, ktoré stále otravujem s hocikakou maličkosťou, sa mi kráča touto gymnaziálnou cestou ľahšie. Hovoriac o kolegyňach, v učiteľskom kolektíve sa cítim veľmi

prijemne vďaka ľuďom, ktorí ho tvoria.

Je priebeh hodín ideálny? Myslíte si, že zaujíma mladých študentov literatúra? Má podľa vás štúdium humanitných vied pestrú budúcnosť alebo humanistov potopia nadšenci prírodných vied, prípadne dokážu zdanlivo kontrastné skupiny ľudí nájsť spoločnú cestu?

Niekedy sa mi zdá priebeh hodiny ideálny, niekedy nie som s hodinou celkom spokojná. Myslím si, že to ešte chvíľku potrvá, aby to bolo na 100 percent. Najťažšie je naučiť sa mená všetkých študentov, ale 60 % už viem. Chcela by som im ponúknuť hodiny bez stresu, ktoré by okrem vzdelania ponúkli aj priestor pre psychický rast, aj keď neviem, či sa to vždy dá, keďže je nutná klasifikácia, preto niekedy to ide všetko bokom na úkor vzdelania. Páčilo by sa mi aj, keby bolo na hodinách viac priestoru pre diskusiu, vyjadre-

nie názoru študentov. Čo sa týka vyučovacích metód, výklad učiva vždy spojím s prezentáciou alebo pracovným listom (práca s textom). Snažím sa, aby som mala všetko dôkladne pripravené. Tiež nechcem rozprávať výklad učiva celú vyučovaciu hodinu, lebo viem, že žiaci, ale aj my dospeli, máme tendenciu počúvať a vnímať len niekoľko minút, a potom sa nám vypína „senzor“ vnímania.

Povinná literatúra = očistec študenta?

Povinná literatúra by mala byť potešením, keďže je povinná a nezabavíme sa jej. Netreba sa nechať znechutiť hneď na začiatku, pretože nevieme, keď sa do knihy začítame, čo nám môže priniesť. Cieľom je naučiť študentov porozumieť umeleckému textu. Ukázať im, ako sa literatúra menila naprieč literárnymi obdobiami. Rovnako aj to, ako jednotlivé diela ovplyvnili či už myslenie doby, alebo ďalšie generácie autorov. Teším sa, keď

študent porozumie umeleckému textu, dokáže s ním pracovať, analyzovať a interpretovať ho, no aj kriticky hodnotiť. Aj starší neaktuálny príbeh môže byť stále in. Berme teda literatúru ako potešenie, a nie ako trest (aj Hviezdoslavove básne).

A na záver, nech vás netrápim desiatkami otázok: Čo hovoríte na školský časopis (a šéfredaktorku?)

Čo hovorím na školský časopis? Je to skvelé, že sa nájdu ešte študenti, ktorí majú záujem ho držať „pri živote“ a aj prostredníctvom neho si spestriť študentský život. Je dobré, že škola takto žije. Veď je to predsa od študentov pre študentov. Časopisu Gymnazista želám, aby vydržal mnoho mnoho rokov a mal veľa pokračovateľov, čitateľov, šikovných zapálených šéfredaktorov a šéfredaktoriek, akou je aj Majka. Prajem jej veľa postrehov, inšpirácie a kreatívnych nápadov pri jeho tvorbe.

Čas pre druhých

Dobrovoľníctvo ako súčasť života na Gymnázii Pierra de Coubertina formuje charakter študentov. Mária Juríková (III.D), Mgr. Stanislava Šimová

Gymnazisti sa počas školského roka venujú nielen náročnému štúdiu, ale aj charitatívnym zbierkam. Zapájajú sa do dobrovoľníckych činností v záujme pomôcť ostatným. Koordinátorkou

a patrónkou projektov a dlhého zoznamu aktivít je Mgr. Stanislava Šimová, šíriaca myšlienky nezištnej pomoci medzi študentov. Prezrite si výber udalostí a nechajte sa inšpirovať. Každý dobrovoľník navyše sa ráta.

Dobrovoľníctvo na pôde GYPY počas prvého polroku šk. roka 2016/2017

Biela pastelka

23.9. 2016 sa päť dvojčlených družstiev (K. Jurkasová a S. Šlosáriková, Sp, L. Toráč a M. Masopust, 3.A, E. Puváková, K. Zubáková, 3.B, S. Siget a P.

Osypenko, 3.C, K. Jamrichová a M. Krištofcová, 3.D) zapojilo v spolupráci s Úniou nevidiacich a slabozrakých do charitatívnej zbierky Biela pastelka pre zrakovo postihnutých a čiastkou 530,- € dopomohli k dosiahnutiu celkového výnosu 9445,- € v Trnavskom kraji.

GYPY pre Afriku

Od 3.10. do 20.10.2016 dobrovoľníci zbierali oblečenie, hračky a knihy pre deti, ktoré neskôr poputovali na burzu v starej telocvičnej gymnázia. Na účet medzinárodnej organizá-

cie UNICEF bolo pripísaných 152,83 €. Nepredané oblečenie študenti venovali Azylovému domu DOMUM v PN, hračky putovali do Materského centra v P. Na projekte aktívne pracovali: B. Banasová, O. Chamraz, S. Šlosáriková, K. Jurkasová, L. Kadlecová (Sp), L. Valo (1.B), N. Banasová (P).

Hodina deťom

3. novembra 2016 vyšli do ulíc tri trojčlenné družstvá (A. Mihoková, M. Juríková a L. Ševečková, 2.A, S. Bojnanský, K. Bučková a S. Oravec, 2.D, L. Lazarčík, J. Kostka a M. Bartoš, Sx), ktoré sa podieľali na zbierke Hodina deťom 2016 a podarilo sa im vyzbierať 251,- €.

Sladké prekvapenie

Študentky septimy zorganizovali 1.- 2.12.2016 dobrovoľnú zbierku sladkostí. Pripravili mikulášske balíčky a 5.12.2016 osobne obdarovali obyvateľov Azylového domu DOMUM v Piešťanoch. Dobrovoľníckej aktivity sa zúčastnili: RNDr. Lívia Rajnáková, L. Kadlecová, S. Šlosáriková, K. Jurkasová (Sp).

Úsmev ako dar

6.12. 2016 pomáhali tri trojčlenné družstvá (T. Čechvala, L. Klieštencová a L. Pacerová, 2.C, S. Valovičová, N. Nižňanská a S. Šútovská, 3.A, Z. Radošovská, M. Ondrášiková a E. Williams, 3.C) charitatívnej zbierke Úsmev ako dar a svojou činnosťou vyzbierali 135,70 €.

Krajšie Vianoce

Počas adventu pripravovali triedy P, S a K v spolupráci s triednymi učiteľkami – Mgr. Zuzana Dvořáková, Mgr. Anna Kertészová, RNDr. Eva Domonkosová - ručne maľované pohľadnice pre osamelých ľudí žijúcich v domovoch dôchodcov. Žiaci usilovne pracovali na

hodinách výtvarnej, technickej výchovy a počas triednických hodín. Umelecky dotvoriť originálne pohľadnice pomáhali Mgr. Denisa Obuchová a Mgr. Zuzana Jendrichovská, PhD. Vianočné pozdravy putovali poštou do zariadenia pre seniorov – ZSS Rohožník.

Aktivity dokazujú, že vekovým hraniciam a veľkosti alebo zloženia tímov sa medze skutočne nekladú. Nezáleží na rozsahu akcie – či podávate pomocnú ruku hŕstke detí, osamelým seniorom, alebo ste rovno súčasťou globálnej organizácie, každý skutok nájde svoje opodstatnenie.

Dobrovoľníctvo na pôde GYPY počas druhého polroka šk. roku 2016/2017

Divadlo pre každého

18.2.2017 sa dobrovoľníci (L. Bilená, D. Strihová a L. Valo z 1.B, K. Čechová a B. Bučková zo Sx, K. Jurkasová a S. Šlosáriková zo Sp) zúčastnili Inkluzívneho karnevalu na Malej scéne I. Kraska v PN. Oblečení v karnevalových kostýmoch koordinovali hry a súťaže pre zdravé deti i tie, ktoré vyžadujú špeciálnu starostlivosť (deti združené v OZ Slovenská spoločnosť pre SBH).

Liga proti rakovine

7.4.2017 sa dobrovoľníci zapojili do charitatívnej zbierky Deň narcisov. Štyri dvojice študentiek (S. Bertoliová a H. Straková z 1.B, M. Pisarčíková a N. Pločeková z K, L. Ilavská a L. Bolješiková z 1.B, V. Bartovicová a K. Ondrejovičová z K) aktívne zbierali finančné prostriedky v Piešťanoch i na škole a vyzbierali sumou 973,57 €.

Deň detí

3.- 4.6. 2017 sa uskutočnil Deň detí v Matúšovom kráľovstve v Parku miniatúr v Podolí.

Do kostýmov rozprávkových postáv sa obliekli: L. Ilavská z 1.B, Z. Fedorková a P. Jarošová z 2.B, A. Surový a K. Ondrejovičová z kvinty. V nedeľu si dobrovoľnícku prácu vyskúšali študentky z 1.A: K. Frťalová, K. Držíková, S. Klingová a N. Ševčíková.

Rozprávkový park

Študentky 1.B (L. Bilená, D. Strihová, E. Višňovská, L. Ilavská, D. Vidová, L. Bolješiková, L. Cepková, L. Staňová, H. Straková, S. Galovičová, K. Ješková a T. Jankovičová) pomáhali s organizáciou Prechádzky rozprávkovým parkom, ktorá sa uskutočnila v sobotu 10. júna 2017 v piešťanskom parku. Neváhali sa prezliecť a aktívnou zodpovednou činnosťou na jednotlivých stanovištiach prispeli k plynulému priebehu celej akcie.

Ďalší kúšтик dobra na GYPY

Radka Macová zo 4.C sa počas štúdia na gymnáziu venovala charitatívnej zbierke cestovných lístkov a zátok z plastových fliaš, aby tak pomohla získať grátis rehabilitácie v Adeli centre v Piešťanoch pre Leu Jesenskú. V tejto aktivite budeme pokračovať i naďalej. Starostlivosť o zbierku prevzala trieda 1.B, zodpovedným študentom bude v nasledujúcom školskom roku Lukáš Valo.

Mgr. Stanislava Šimová pripravuje i ďalšie charitatívne akcie schopné pozmeniť životy ľudí okolo nás. Neváhajte a staňte sa aj vy dobrovoľníkmi. Dovoľte zacitovať klasika:

„Práca dobrovoľníkov nie je zadarmo preto, lebo za nič nestojí, ale preto, že je neoceniteľná.“

O priebehu ďalších akcií vás budeme, samozrejme, informovať.

Moje dojmy z novej školy

Samuel Rybanský (príma)

Je široko-daleko najväčšia a najkrajšia budova v rozľahlom centre Piešťan. Už pri prvom pohľade na ňu som vedel, že toto je moja vysnívaná škola. Tento pocit ešte viac zvýraznila moja návšteva v jej útrobách. Povedal som si, že musím urobiť všetko preto, aby ma na ňu prijali. A predstavte si, podarilo sa.

Splnil sa mi sen

Už ako tretiak som vedel, že osemročné Gymnázium Pierra de Coubertina bude pre mňa to pravé. Niekde vnútri som totiž tušil, že sa tam naučím veľa nových vecí. Počas Dňa otvorených dverí (DOD) som si moju vysnívanú školu do detailov prezrel. O dva roky neskôr som išiel na prijímacie skúšky. Veril som si a napokon sa mi ich podarilo zvládnuť. Stačilo už len ísť na zápis a stal som sa primánom.

Škola s olympijským duchom

Nevedel som sa dočkať prvého dňa v škole. Ešte som ani nevošiel dovnútra, už ma zaujala historická budova, ktorá na mňa pôsobila honosným dojmom. Keď som vyšiel na prvé poschodie, prekvapila ma priestranná chodba. Novinkou pre mňa boli aj automaty na občerstvenie. Na sídlisku sme nič podobné nemali. Jedáleň bola kontrastom moderného vybavenia a histórie, no musím povedať, že je tam

síce menej miesta, ale mne to neprekáža. Nepotrpím si, dôležité je, že sa tam dobre najem. Učebňa geografie ma ohromila širokým spektrom vybavenia. Jedna z tried na prvom poschodí starej budovy má vchod hneď pri schodisku a cítim sa tam ako v podzemnom bunkri. Najviac sa mi však páči časť s novou telocvičňou, ktorá je veľmi priestranná a ponúka nám priestor pre množstvo športov. Máme tu však ešte jednu telocvičňu, ktorá

sa nachádza v starej budove, kde je horolezecká stena. Obdivujem tých, ktorí dokážu vyliezť až na jej vrchol. Aj ja by som si chcel také niečo vyskúšať. Veľmi sa mi tiež páči, že niektorí žiaci a profesori chodia do školy na

bicykli. Nuž, vidno, že na tejto škole majú skutočne olympijského ducha.

Je si z čoho vybrať

Aj mňa veľmi baví šport a túžil som hrať za školu floorball. Žiaľ, krúžok, venujúci sa tomuto športu, je v piatok popoludní. V tom istom čase mám však výtvarný, ktorému som dal prednosť. Uvidíme, možno o rok sa dostane prednosť práve floorball. Bez krúžku som však nezostal. Keďže píšem tento článok, chodím na žurnalistický. Verím totiž, že raz zo mňa bude novinár. Samozrejme, bez pomoci našej famóznejšej šéfredaktorky to asi nepôjde.

Vzdialenosť nie je problém

Dochádzanie do školy nie je pre mňa problém. Bývam v Piešťanoch, takže chodím autobusom alebo autom. Niektorí žiaci však musia merať do školy aj niekoľko kilometrov. Napríklad môj spolužiak býva v Novom Meste nad Váhom a ďalší dvaja zase v Hrádku. Zopár z nich sa dokonca presťahovalo, aby nemuseli chodiť z takej diaľky.

Už nech sú tu prázdniny

Neviem, či na mňa urobilo väčší dojem vybavenie školy alebo skúsenosť a kvalifikovanosť profesorov. Je však pravda, že už za vyše päť mesiacov ma naučili obrovské množstvo nových vecí, z čoho sa teším. Nič to však nemení na fakte, že už teraz sa neviem dočkať jarných prázdnin.

Táto strana je prázdna,

lebo čaká na Tvoj
text, príspevok, nápad, názor,
komentár, kritiku, recenziu,
príbeh, báseň, poviedku, úvahu,
komiks, obrázok, karikatúru...

...pošli na adresu
ivana.papcunova@gypy.sk

